

Ý Tưởng: Tiến Lộc
Nhạc: Thúy Trang
Lời: Quang Uy

1. Nơi vực sâu một người tội lỗi vươn tới: Ngọn nguồn ánh
2. Con nhận ra khi con tự thấy con sống: Thật là rất

1. sáng yêu thương hòa chan hòa, nguyện xin Chúa thứ tha cho.
2. tốt không chê vào đâu được, thì con đã quá kiêu căng.

1. Trên đỉnh cao một người đạo đức quay xuống: Tự hào với
2. Con quay xuống những người tội lỗi sa ngã nặng lòng xét

1. những công lao ngày qua ngày, vượt bao cám dỗ cheo leo. Mặt
2. đoán chi ly về bao điều, lại thêm ánh mắt khinh chê. Nào

1. trời vẫn sáng soi cho hai thân phận, dù là phía cuối nơi sâu vực
2. ngỡ chính lúc con đang quay lưng lại, để mà cúi xuống nơi sâu vực

1. sâu. Mặt trời vẫn sáng soi cho hai tâm hồn, dù nơi chót
2. sâu. lại là chính lúc con đang quay lưng lại mặt trời Chúa

1. vót cao xanh, thái dương tình rất bao dung từ vô tận đến.
2. sáng soi cho chính gương mặt tối tăm đi con đâu rạng rỡ.

1. Con xin hối hận xin được Chúa thứ tha.
2. Con xin ước nguyện luôn nhỏ bé khiêm hạ.